

РЕШЕНИЕ

№ 2599

гр. София, 30.05.2011 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 24 състав, в
публично заседание на 02.05.2011 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Камелия Стоянова

като разгледа дело номер **1030** по описа за **2011** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – 178 от АПК.

Образувано е по жалба на „В.” Е., гр. П, представлявано от Г И Ц, срещу уведомително писмо за извършено плащане по УИН: 15/140507/05722 от 14.03.2008 г. на Разплащателна агенция - Д. Ф. „З.”.

В жалбата са развити доводи за нищожност и неоснователност на обжалвания административен акт. Твърди се, че с уведомителното писмо неоснователно е наложена санкция през стопанската 2007 г. – 2008 г. в размер на 207 645.66 лева за наддеклариране на обработваните от жалбоподателя земеделски земи, както и за неспазване на стандартите за поддържане на земята в добро земеделско и екологично състояние. Възразява се също така, че оспореният акт е нищожен, тъй като върху него не е обозначен органът, който го издава, както и не е положен подпис на такъв орган. Жалбоподателят счита, че дори и да беше подписано писмото, то е нищожно, тъй като е издадено от некомпетентен местен орган. Претендира се от съда да постанови решение, с което да прогласи нищожността на оспорения акт и да върне преписката със задължителни указания на административния орган, както и да бъдат присъдени направените по делото разноски.

Ответникът – Д. Ф. „З.” – редовно призован, чрез процесуалния си представител оспорва жалбата и счита същата за недопустима и неоснователна

по съображения, подробно изложени в писмени бележки. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение, като в съдебно заседание е направено и искане за намаление на поисканите от жалбоподателя разноси в частта на адвокатското възнаграждение, поради липса на правна и фактическа сложност на делото.

СОФИЙСКА ГРАДСКА ПРОКУРАТУРА, редовно уведомена, не изпраща представител и не взема становище по жалбата.

Съдът, след като обсъди доводите на страните и прецени събраните и приети по делото писмени доказателства, приема за установена следната фактическа обстановка:

На 10.05.2007 г. жалбоподателят /с уникален регистрационен номер /УРН/ 183901/ е подал Общо заявление за единно плащане на площ за 2007 г. за подпомагане по Схема за единно плащане на площ /СЕПП/ и по Схемата за национални доплащания /НД/, с приложени към него таблици на използваните парцели /данни за идентификация/.

Във връзка с така подаденото заявление при извършена проверка на място от експерти в Регионален технически инспекторат /РТИ/ – П, на дати 08.08.2007г. и 23.08.2007 г., са констатирани несъответствия по отношение на някои от заявените земеделски парцели. С уведомително писмо изх. № 01-154/357 от 19.09.2007 г. на Д. Ф. „З.”, П – РТИ, се уведомява Г И Ц, представляваща дружеството - жалбоподател, че при извършената проверка са констатирани несъответствия по заявката, описани детайлно в писмото, и на същата е предоставен 10-дневен срок, от получаване на уведомлението, в който може да направи забележки и възражения пред Д. Ф. „З.”. Видно от приложена по делото обратна разписка цитираното уведомително писмо е връчено на 24.09.2007 г. на Г Ц. С писмо от 30.10.2007 г., наименовано „обяснение”, жалбоподателят е потвърдил правото си на ползване върху застъпени блокове и е приложил под опис документи, доказващи правото му на ползване върху застъпените блокове. Като част от административната преписка по делото са приети още като доказателства заповед № 1352/23.08.2007 г. за извършване на проверка на място на Разплащателна агенция, контролен лист за проверка на място, декларации за парцели, контролен лист ОРА 2 за изясняване принадлежността на площи, заявени повече от един земеделски стопанин и декларация за изясняване принадлежността на площи, заявени от повече от един земеделски стопанин. По делото са приложени и извлечения от системата „СЕБРА”, от които е видно, че на жалбоподателя е изплатена от Разплащателната агенция, към датата 18.02.2008 г., общо сумата в размер на 242 716.15 лева.

С уведомително писмо за извършено плащане от 14.03.2008 г. на Разплащателна агенция - Д. Ф. „З.”, е постановена санкция в размер на 200 138.97 лева за наддекларирани площи и за неспазване на стандартите за поддържане на земята в добро земеделско и екологично състояние в размер на 7 506.69 лева. Към уведомителното писмо, като неразделна част от него, е

приложена таблица, представляваща начина на формиране на общата сума за финансово подпомагане. Съгласно таблицата по СЕПП неodobрените площи са 502.30 ха, а за НД са 351.19 ха, като валидна площ за СЕПП са посочени 1746.78 ха, а за НД е 1661.23 ха. Посочени са също така и наложените за съответните схеми санкции. В това приложение изрично е записано, че санкциите са определени на основание Регламент /ЕО/ № 796/2004 г. на Комисията, Раздел IV и V, чл. 49 до чл. 73.

При така установените факти, съдът достига до следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима – подадена е от надлежна страна и в законоустановения срок, както с оглед на обстоятелството, че липсват доказателства за съобщаване на оспорения акт на жалбоподателя, така и предвид на това, че в нея е направено искане за прогласяване нищожността на оспорения акт. По отношение на направеното възражение на процесуалния представител на ответника, че уведомителното писмо няма белезите на индивидуален административен акт и жалбата е недопустима съдът намира същото за неоснователно. Уведомителното писмо има всички белези на индивидуален административен акт по смисъла на чл. 21, ал. 1 от АПК. Същото съдържа волеизявление на издателя на акта, с което се засягат права и законни интереси на адресата му, в случая на жалбоподателя. В писмото е посочен общ размер на санкциите и редуциите към съответното заявление за подпомагане по директните плащанията за площ и пряко и непосредствено влече неблагоприятни последици за адресата. Настъпването им не е обвързано от издаването на последващи актове, а възниква от оспорения акт. В случая оспореното писмо е издадено и изпратено на жалбоподателя в рамките на процедурата, уредена в глава IV от Закона за подпомагане на земеделските производители /ЗПЗП/, регламентираща изрично в чл. 43, ал. 3 и 4 от ЗПЗП правомощие на Разплащателната агенция да намалява размера на плащането или да отказва плащане по Схемата за единно плащане на площ в посочените, изчерпателно изброени случаи. Следва да се има предвид също така, че нито в ЗПЗП, нито в издадените подзаконови нормативни актове във връзка с изпълнението на закона, е въведена забрана за обжалване на уведомителните писма.

Разгледана по същество, след проверка на административния акт, съгласно чл. 168, ал.1 от АПК във връзка с чл. 146 от АПК, същата е основателна по следните съображения:

Настоящият съдебен състав намира, че оспореното в настоящото производство уведомително писмо е един нищожен административен акт и наведените в този смисъл доводи на жалбоподателя се явяват основателни. Видно от съдържанието на процесното уведомително писмо същото не е подписано и върху него не е положен печат, както и не е посочено лицето – длъжност или в какво качество, което е издало този акт. По този начин е налице съществено нарушение на императивната норма на чл. 59, ал. 2, т. 8 от АПК, който порок на акта от своя

страна е съществен до степен, която го прави нищожен. Съгласно цитираната разпоредба един от задължителните реквизити на административния акт е „дата на издаване и подпис на лицето, издало акта, с означение на длъжността му”. Настоящият състав намира, че липсата на положен подпис и поставен печат е достатъчно основание за прогласяване на нищожността на оспорения акт. От друга страна в процесния случай изобщо не може да се извърши проверка кое лице в какво качество е постановил отказа и от името на кой орган – на съответната областна разплащателна агенция или на Д. Ф. „З.”. Всичко това от своя страна прави и невъзможно в настоящото производство преценката на съда за наличие на материална компетентност на издателя на административния акт. Предвид гореизложеното настоящата съдебна инстанция намира, че така подадената жалба е основателна и доказана и като такава следва да бъде уважена, а оспореното писмо следва да бъде обявено за нищожно. Предвид изхода на делото и направеното искане за присъждане на разноски от процесуалния представител на жалбоподателя, както и на основание чл. 143, ал. 1 от АПК, ответникът следва да бъде осъден да заплати на жалбоподателя 550 лева съдебни разноски, представляващи сумата за платена държавна такса и изплатено възнаграждение за един адвокат. По отношение на направеното искане, на основание чл. 78, ал. 5 от ГПК във връзка с чл. 144 от АПК, за намаляване на размера на адвокатското възнаграждение, съдът намира същото за неоснователно, тъй като изплатеното адвокатско възнаграждение не е прекомерно съобразно действителната правна и фактическа сложност на делото.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК Административен съд – С. град, 24-ти състав

Р Е Ш И:

ПРОГЛАСЯВА за НИЩОЖНО уведомително писмо за извършено плащане по УИН: 15/140507/05722 от 14.03.2008 г. на Разплащателна агенция - Д. Ф. „З.”.

ОСЪЖДА Д. Ф. „З.” да заплати на „В.” Е., гр. П, представлявано от Г И Ц, сумата в размер на 550 /петстотин и петдесет/ лева, представляваща разноски по делото.

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред ВАС на РБ в 14-дневен срок от съобщението до страните за постановяването му.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ:

